

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích činný ve věcech obchodních rozhodl samosoudcem Mgr. Evženem Sedleckým v právní věci žalobkyně [redacted], [redacted], zastoupené JUDr. Janou Sainerovou, advokátkou v Praze 7, Kostelní 26, proti žalovaným **1. ČR – Bytová správa MV, s.p.o.**, se sídlem Praha 4, Na Pankráci 72, IČ 65733793, zastoupené Mgr. Jaroslavem Tajbrem, advokátem v Praze 5, U Nikolajky 5, **2. Ing. Pavlu Mocovi**, Pabláskova 13a, 370 01 České Budějovice, správci konkursní podstaty úpadce společnosti US GIFT s.r.o., se sídlem Strýčice, okres České Budějovice, IČ 45787344, o **určení pravosti a výše pohledávky**,

t a k t o :

- I. **Žaloba, aby bylo určeno že žalobkyně má za druhým žalovaným pohledávku ve výši 83,535.560,- Kč z titulu nezaplacených půjček podle smlouvy o půjčce ze dne 19.4.1994 ve znění dodatku č. 1 ze dne 13.5.1994 a dodatku č. 2 ze dne 21.5.1994 a smlouvy o půjčce ze dne 26.10.1995 ve znění dodatku ze dne 28.10.1995 s právem na oddělené uspokojení z výtěžku z zpeněžení nemovitosti – objektu bydlení čp. [redacted] na pozemku parcely č. [redacted] -zastavěná plocha, objektu bydlení čp. [redacted] na pozemku č. parc. [redacted], zastavěná plocha a č. parc. [redacted], ostatní plocha, ostatní komunikace, vše zapsáno v katastru nemovitostí vedeném**

katastrálním úřadem [REDACTED], katastrální území [REDACTED] se zamítá.

- II. Žalobkyně je p o v i n n a zaplatit žalovanému č. 1 náhradu nákladů řízení ve výši 40.765,- Kč k rukám právního zástupce žalovaného JUDr. Romana Felixe do t ř í dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný č. 2 nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.
- IV. Žalobkyně je p o v i n n a zaplatit státu – Krajskému soudu v Českých Budějovicích náklady řízení ve výši 1.720,- Kč do t ř í dnů od právní moci tohoto rozsudku

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se svou žalobou domáhala určení pravosti své pohledávky, kterou přihlásila do konkursu na majetek úpadce US GIFT s.r.o.. Své nároky uplatňovala na základě smluv o půjčkách, které uzavřela s úpadcem a to smlouvy o půjčce ze dne 19.4.1994, na základě které půjčila, jak tvrdí, úpadci částku 30,000.000,- Kč a ze dne 26.10.2004 na základě které půjčila částku 8,000.000,- Kč, které úpadce žalobkyni nikdy nevrátil. Společně s příslušenstvím náležitým k jistinám půjček pak tyto půjčky dosahují částky 83,894.136,99 Kč. Žalobkyně současně uznává, že pokud správce konkursní podstaty popřel její pohledávku co do částky 358.576,99 Kč, učinil tak po právu. Z tohoto důvodu pak se tedy domáhá určení, že má za 2. žalovaným pohledávku ve výši 83,535.560,- Kč z titulu nezaplacených půjček podle smlouvy o půjčce ze dne 19.4.1994 ve znění dodatku č. 1 ze dne 3.5.1994 a dodatku č. 2 ze dne 31.5.1994 a smlouvy o půjčce ze dne 26.10.1995 ve znění dodatku ze dne 28.10.1995. Současně se domáhá žalobkyně rozhodnutí ohledně určení práva na oddělené uspokojení a to ze zpeněžení nemovitostí výše specifikovaných.

Žalovaný č. 1 k uplatněné žalobě tvrdí, že popřel celou přihlášenou pohledávku žalobkyně z důvodu, že má za to, že předmětné půjčky žalobkyně úpadci neposkytla. Dodává, že mezi úpadcem a žalovaným č. 1 byla dne 1.3.1994 uzavřena smlouva o prodeji části podniku, na jejímž základě se úpadce stal vlastníkem podniku SSŽ s.p., jehož součástí byly zejména domy čp. [REDACTED] a [REDACTED] ze souvisejícími pozemky v Praze 4. Za nabytou část podniku se úpadce zavázal zaplatit kupní cenu ve výši 125,000.000,- Kč, z toho 12,5 mil. Kč zaplatil před podpisem smlouvy, zbytek byl splatný po jejím podpisu. Jelikož doplatek kupní ceny úpadce nikdy nezaplatil, žalovaný č. 1 dne 23.10.1995 odstoupil od smlouvy o prodeji podniku. Jednateli a majiteli úpadce byli v době uzavření smlouvy o prodeji podniku pánové [REDACTED] a [REDACTED], kteří však krátce po nabytí podniku prodali obchodní podíl na úpadci, který obdrželi prostřednictvím své společnosti FALCO Comp, s.r.o. p. [REDACTED], který se pak stal jednatel a společníkem úpadce, jímž je dodnes. Později se jednatel a společníkem úpadce stala i žalobkyně a rovněž je jí dodnes. P. [REDACTED] byl v rozhodné době let 1994 a 1995 a stejně tak i v době předcházející a době následující druhem žalobkyně a současně s žalobkyní i společně podnikal. Dle názoru žalovaného č. 1, obě zmiňované uplatněné půjčky ve skutečnosti nikdy nebyli úpadci poskytnuty. Pokud jde o půjčku ve výši 30,000.000,- Kč dne 19.4.1994 měla žalobkyně poskytnout úpadci půjčku ve výši 30,000.000,- Kč v hotovosti do rukou tehdejších jednatelů p. [REDACTED] a [REDACTED]. Při výslechu před obvodním soudem pro Prahu 4 však

tito tuto skutečnost popřeli s tím, že smlouvu o půjčce skutečně uzavírali s úmyslem tuto půjčku přijmout, ta však nebyla vyplacena při podpisu smlouvy pod záminkou, že k tomuto dojde dodatečně, což se však již nikdy nestalo. Žalobkyně pak nikdy nebyla schopna přijatelně vysvětlit, kde měli tyto finanční prostředky, které měla poskytnout, původ. Pokud jde o smlouvu o půjčce na 8,000.000,- Kč a na ni navazující zástavní smlouvu ze dne 26.10.1995 i tuto považuje žalovaný č. 1 za vysloveně fiktivní a účelovou. Obě smlouvy byly uzavřeny poté, kdy se p. [REDAKCE] a žalobkyně dozvěděli o tom, že 1. Žalovaný odstupuje od smlouvy o prodeji podniku s úpadcem a žádá vrácení podniku. Tři dny na to pak následuje, že ze strany žalobkyně a úpadce zastoupené p. [REDAKCE], tehdejší druhem žalobkyně, uzavření smlouvy o půjčce na 8,000.000,- Kč. Tato měla být též poskytnuta v hotovosti proti pokladnímu dokladu. Pokud jde o právo na oddělené uspokojení, zástavní práva neexistují a to s ohledem pokud jde o zástavní právo uzavřené k půjčce na 30,000.000,- Kč proto, že tato fakticky poskytnuta nebyla stejně jako i půjčka na 8,000.000,- Kč, kdy navíc pokud jde o půjčku na 8,000.000,- Kč zástavní smlouva byla uzavřena v době po odstoupení od smlouvy o prodeji podniku, tudíž neplatně.

Žalovaný č. 2 k žalobě uvedl, že žalobkyně přihlásila do konkursního řízení úpadce US GIFT s.r.o., Strýčice několik přihlášek pohledávek. Jednou z nich byla pohledávka ve výši 83,894.136,99 Kč z titulu nesplacených půjček s příslušenstvím s nárokem na oddělené uspokojení. Předmětná přihlášená pohledávka byla Krajskému soudu v Českých Budějovicích doručena dne 26.4.2003 a posléze doplněna a upřesněna 24.6.2002 a dále 17.9.2002 a posléze 21.10.2002. Samotná pohledávka byla předmětem přezkumného jednání dne 25.10.2002. Správcem konkursní podstaty byla uznána co do výše 83,535.560,- Kč a popřena co do částky 358.576,99 Kč. Další konkursní věřitel a to Fond národního majetku ČR popřel přihlášenou pohledávku v plném rozsahu. Dopisem ze dne 6.1.2003 správce konkursní podstaty informoval žalobkyni o důvodech částečného popření správcem podstaty a vyzval k podání žaloby proti jeho osobě do 30 dnů ode dne data obdržení doporučeného dopisu. Tento pí. [REDAKCE] převzala 7.1.2003. Do 30 dnů pak žaloba ze strany p. [REDAKCE] ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích podána nebyla. Doporučeným dopisem ze dne 27.1.2004 vyzval správce konkursní podstaty věřitelku [REDAKCE] k podání žaloby proti popírajícímu konkursnímu věřiteli Fondu národního majetku ČR a správci konkursní podstaty. Tato výzva byla převzata žalobkyní dne 29.1.2003 a žaloba pak byla podána 13.2.2004, to je v zákonem stanovené 30 denní lhůtě. Předem nutno zmínit, že mezi účastníky řízení není sporu o tom, že na společnost US GIFT s.r.o. byl prohlášen konkurs a správcem konkursní podstaty ustanoven [REDAKCE]. Není též sporu o tom, že správce konkursní podstaty popřel pohledávku žalobkyně přihlášenou do konkursního řízení co do částky 358.576,99 Kč a jeden z věřitelů, tehdy Fond národního majetku ČR, popřel pohledávku v plném rozsahu. Pokud jde o výzvu správce konkursní podstaty k podání žaloby ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, tato byla ve vztahu k popírajícímu správci doručena pí. [REDAKCE] dne 7.1.2003 a pokud jde o výzvu správce konkursní podstaty ohledně podání žaloby, z důvodu popření pohledávky Fondem národního majetku ČR, tato byla žalobkyni doručena 29.1.2004. Sama žalobkyně pak v rámci upřesnění žaloby uznává, že pohledávka, která byla popřena správcem konkursní podstaty, byla jím popřena opodstatněně a tuto v rámci určení pravosti pohledávky nepožaduje.

Dle ustanovení § 23 odst. 2 zákona o konkursu a vyrovnání, konkursní věřitelé nevykonatelných pohledávek, které zůstaly sporné co do pravosti, výše nebo pořadí, mohou se domáhat určení svého práva; žalobu musí podat u soudu, který prohlásil konkurs proti popírajícím konkursním věřitelům i správci; smějí se v ní dovolávat jen právního důvodu, uvedeného v přihlášce nebo při přezkumném jednání a pohledávku mohou uplatnit jen do výše v nich uvedené. O pořadí pohledávky rozhoduje vždy soud. Dle odst. 4. téhož ustanovení, k uplatnění popřené nevykonatelné pohledávky, stanoví správce konkursnímu věřiteli, jehož nevykonatelná pohledávka byla popřena, 30 denní lhůtu s poučením, že při zmeškání lhůty nelze k popřené nevykonatelné pohledávce nedále přihlížet.

Jak bylo zjištěno z konkursního spisu sp. zn. 12K4/2002 a jak již bylo zmíněno, není též mezi účastníky sporné, že žalobkyně obdržela výzvu správce konkursní podstaty, obsahující informaci o popření její pohledávky jedním z konkursních věřitelů, tedy Fondem národního majetku ČR dne 29.1.2004, a žalobu pak podala dne 13.2.2004 to je v zákonem stanovené 30 denní lhůtě.

V rámci dalšího řízení se pak soud zabýval předmětem daného sporu o určení pravosti přihlášené pohledávky žalobkyně.

Ve smlouvě o půjčce, která byla uzavřena dne 19.4.1994 je uvedeno, že tohoto dne uzavřela [redacted] jakožto věřitelka a společnost US GIFT s.r.o., IČ 45787344, co by dlužník smlouvu o půjčce, jejímž předmětem byl závazek věřitelky poskytnout dlužníkovi peněžní prostředky ve výši 30,000.000,- Kč. Současně se dlužník zavázal zajistit poskytnutou půjčku zástavou svých nemovitostí čp. [redacted] na stp. č. [redacted], čp. [redacted] na stp. č. [redacted] a pozemku čp. [redacted], ostatní plocha, zapsaných na LV č. [redacted] pro KÚ [redacted]. Částka dle smlouvy o půjčce byla poskytnuta na dobu neurčitou s účinností ode dne podpisu smlouvy a jím ukončením uplynutím 30 dnů od písemné výzvy věřitelky doručené dlužníku k zaplacení dlužné částky. Jak dále smlouva obsahuje, při podpisu této smlouvy předává věřitelka dlužníku částku dle článku I a dlužník svým podpisem potvrzuje, že částku přijal. Samotná smlouva je pak podepsána jak věřitelkou [redacted], tak jednatelem společnosti US GIFT s.r.o. [redacted] a [redacted], podpisy na uvedené smlouvě pak byly úředně ověřeny notářem. K samotné smlouvě o půjčce pak byl vyhotoven dodatek č. 1 zde dne 3.5.1994, který upravil článek 4. Samotné smlouvy, který vypustil a který se vztahuje k smluvním úrokům, a který byl též podepsán stejnými osobami jako v případě samotné smlouvy a dále byl uzavřen dodatek č. 2 dne 31.5.1994 upravující článek IV ve vztahu k smluvním úrokům, kdy dle tohoto se smluvní strany dohodly, že úroky z půjčky budou splatné až po uhrazení dlužné částky a nebudou již více úročeny a úrok je ve výši 16 % pa., který zaplatí dlužník věřiteli do 6 roků ode dne vrácení dluhu.

Jak bylo soudem dále zjištěno, téhož dne tedy 19.4.1994 byla uzavřena mezi týmiž smluvními stranami zástavní smlouva k zajištění půjčky ve výši 30,000.000,- Kč. Dne 19.4.1994 pak byl vyhotoven příjmový pokladní doklad č. C134563 v jehož obsahu je uvedeno, že od [redacted] přijal [redacted] částku ve výši 30,000.000,- Kč. Co by účel platby je uvedena půjčka dle smlouvy. Na příjmovém pokladním dokladu je pak podpis pokladníka [redacted]. Dopisem ze dne 2.11.2001 pak žalobkyně vyzvala společnost US GIFT s.r.o. k vrácení půjčky dle smlouvy ze dne 19.4.1994.

Ve smlouvě o půjčce ze dne 26.10.1995 je uvedeno, že tohoto dne byla uzavřena smlouva v rámci níž [REDAKCE] co by věřitelka a US GIFT s.r.o. co by dlužník uzavřeli smlouvu, v rámci níž se zavázal věřitel poskytnout dlužníkovi peněžní prostředky ve výši 8,000.000,- Kč. Dlužník se pak dle smlouvy zavázal zajistit půjčku zřízením zástavy ke své nemovitosti. Samotná smlouva o poskytnutí půjčky pak byla uzavřena opět na dobu neurčitou s účinností ode dne podpisu smlouvy s tím, že tato skončí uplynutím 30 dnů od písemné výzvy věřitelky, doručené dlužníku k zaplacení dlužné částky. Jak je v článku 4. dále upraveno, při podpisu této smlouvy předává věřitelka dlužníku částku a dlužník svým podpisem potvrzuje, že tuto částku přijal. Samotná smlouva pak byla podepsána jak věřitelkou, tak zástupcem dlužníka, tedy jednatelem společnosti US GIFT s.r.o. p. [REDAKCE]. Ke zmiňované smlouvě pak byl vypracován dodatek č. 1 a to dne 28.10.1995, který upravil opět nově bod č. 1 článku 4. smlouvy vztahujícímu se k úrokům z půjčky. I k této smlouvě byla pak uzavřena zástavní smlouva mezi týmiž smluvními stranami a to dne 26.10.1995.

Svědék [REDAKCE] v rámci své svědecké výpovědi uvedl, že smlouvu za US GIFT uzavíral společně s p. [REDAKCE]. Dodal, že při podpisu byla dále přítomna pí. [REDAKCE], p. [REDAKCE] a notářka. Samotná smlouva byla uzavírána ve vile pí. [REDAKCE] v Praze. Datum, které je uvedeno na smlouvě se shoduje s datem, kdy byla smlouva uzavřena. Pokud pak jde o samotnou částku od Fondu národního majetku ČR, získala firma US GIFT s.r.o. zmiňovaný objekt, kdy se jednalo o bytovnu, kterou chtěli přestavět na hotel. To vyžadovalo velký náklad. Jednali s pí. [REDAKCE], zda by bylo možné vypůjčit si od ní zmiňovanou částku 30,000.000,- Kč. Jelikož se jednalo o velkou částku, chtěla pí. [REDAKCE], aby byla tato dostatečně jištěna. Tyto prostředky, jak svědek uvedl, neměly sloužit na pohledávku za Fondem národního majetku ČR. Bylo řečeno, že budou přivezeny a předány k podpisu smlouvy. Dohodli se na hotovostní platbě. Jak svědek dále uvedl, pokud jde o samotné peněžní prostředky, ani on ani p. [REDAKCE] je fyzicky do rukou nedostali. V rámci zajištění půjčky bylo dohodnuto, že dalším společníkem firmy US GIFT se stane p. [REDAKCE]. Na základě toho se pak p. [REDAKCE] stal jednatelem a podílníkem společnosti. Tím se stal následně po uzavření smlouvy. V době uzavírání samotné smlouvy o půjčce ještě p. [REDAKCE] společníkem ani jednatelem nebyl. O tom, že pí. [REDAKCE] je solventní věděli. Věděli, že peníze jsou někde ve vile, to jim bylo řečeno. Po vstupu p. [REDAKCE] do společnosti, začaly stavební úpravy. Jak svědek dále uvedl, viděl průběh celé rekonstrukce objektu a tato rekonstrukce, pak jak uvedl, proběhla ve větším rozsahu, než jak původně sami plánovali. Dne 19.4.1994, jak svědek dodal, podepisoval smlouvu o půjčce a smlouvu zástavní. Krom zmiňovaných dvou listin, tedy smlouvy o půjčce a zástavní smlouvy, nepodepisoval ten den žádnou další listinu. Svědek si již nevzpomněl, že by podepisoval příjmový pokladní doklad znějící na částku 30,000.000,- Kč. Je pravdou, jak dodal, že ke smlouvě se dále vyhotovoval její dodatek. Ani on ani p. [REDAKCE] fyzicky peníze na rekonstrukci hotelu nedostali. To však, že rekonstrukce byla hrazena z peněz pí. [REDAKCE] bylo zřejmé. Jiné prostředky na rekonstrukci použity být nemohly. Pokud jde o samotný příjmový pokladní doklad, svědek připustil, že je možné, že tento podepisoval. On sám pak ze společnosti odešel zhruba rok poté, co byla podepsána smlouva o půjčce.

Svědék [REDAKCE] dodal, že pokud jde o spolupráci s firmou US GIFT, bývalý jednatelé US GIFTU přišli za pí. [REDAKCE] s tím, že chtějí půjčku 12,5 mil.

Kč na zaplacení jistiny vůči Fondu národního majetku na zakoupení podniku. Dohodli se tedy na této půjčce 12,5 mil. Kč, která jim byla poskytnuta. Poté, co společnost US GIFT vyhrála výběrové řízení, byla s Fondem národního majetku uzavřena následně smlouva. Hovořili pak o tom, že na zbytek kupní ceny mají dohodnutý úvěr. Na překlenutí doby potřebovali však provozní kapitál, a proto opětovně p. [REDACTED] a p. [REDACTED] co by jednatele US GIFTU přišli za p. [REDACTED] s prosbou, že by potřebovali další prostředky. Aby byly lépe tyto zajištěny, a byla nad nimi též určitá kontrola, bylo dohodnuto, že bude uzavřena jak smlouva o půjčce, tak tyto půjčky budou zajištěny zástavním právem v podobě uzavření zástavních smluv. Bylo dohodnuto, že p. [REDACTED] půjčí 30,000.000,- Kč. Samotný svědek též v dané době s p. [REDACTED] podnikal a byl i společníkem v její firmě. Z důvodu kontroly nad poskytnutou půjčkou bylo dohodnuto, že sám svědek do firmy US GIFT také vstoupí jakožto společník. Nejprve tedy měla být podepsána smlouva o půjčce a následně pak se měl stát společníkem. Bylo dohodnuto, že peníze budou poskytnuty v hotovosti, neboť byly zapotřebí na všechny provozní náklady a to jak na mzdy, tak na rekonstrukci, tak ale i na platby některých faktur, neboť z provozních prostředků nebylo možné tyto pokrýt. Pokud jde o samotný text smlouvy, tento sepisovala p. [REDACTED], kdy k popisu pak byla přizvána i notářka, která též ověřovala podpisy. U podpisu smlouvy byla přítomna tedy p. [REDACTED], p. [REDACTED] a p. [REDACTED], dále p. [REDACTED] a ještě p. Svítek. Samotná smlouva byla podepisována v kanceláři firmy p. [REDACTED], která sídlila v jejím domě. Peníze byly přivezeny v hotovosti zřejmě ochrankou či nějakým pracovníkem p. [REDACTED]. Jak svědek uvádí, zřejmě ve dvou zavazadlech a to v 500,- Kč a 1000,- Kč bankovkách. Byly přivezeny v den, kdy byla podepsána smlouva. Určitě v průběhu podepisování smlouvy byly tyto peníze přítomny. Všichni přítomní pak museli vidět, že peníze přivezeny byly. On sám kontroloval zavazadla, otvíral je, kdy p. [REDACTED] a p. [REDACTED], kteří peníze přebírali, tyto kontrolovali, nikoliv však po jednotlivých bankovkách, ale po balíčcích, tedy kontrolovali počet balíčků peněz. P. [REDACTED] a p. [REDACTED] tyto peníze takto přebírali až po podpisu smlouvy. Pokud jde o další osud peněz, svědek uvedl, že p. [REDACTED] a p. [REDACTED] tyto společně s ochrankou odvezli do sídla společnosti US GIFT s.r.o., kde je trezorová místnost a kam tyto peníze byly umístěny. Pokud jde o použití peněz, většinou o jejich použití rozhodovali p. [REDACTED] a p. [REDACTED], neboť věděli, které faktury je třeba zaplatit a na co prostředky použít. Peníze byly pak poskytnuty v době, kdy bylo známo, že je jednáno p. [REDACTED] a p. [REDACTED] o úvěru, kterým by měl být pak doplacen dluh vůči Fondu národního majetku. Kdyby o tomto jednáno nebylo, půjčka by poskytnuta nebyla. Na vystavení příjmového pokladního dokladu si již svědek nevzpomíná. Jak dále svědek uvedl, za nějakou dobu poté byla uzavřena smlouva na další částku 8,000.000,- Kč. Také ohledně ní byla sepsána zástavní smlouva. Tyto prostředky měli být také použity na provozní náklady na stavbu a rekonstrukci hotelu a též na doplacení nějakého dluhu, který převzali od Fondu národního majetku vůči Agro bance. V daném případě pak šli přímo do notářské kanceláře, kde byla smlouva podepsána. Peníze pak byly předány po podpisu smlouvy. Tyto přivezl on společně s p. [REDACTED] a byly převezeny kanceláře US GIFT, kde byly umístěny do trezoru. O těchto penězích pak rozhodoval svědek sám.

Jak bylo soudem z předložených listin zjištěno a není mezi účastníky sporu, dne 1.3.1994 byla uzavřena smlouva o prodeji části podniku, na jejímž základě se úpadce stal vlastníkem části podniku SSŽ s.p., jehož součástí byly zejména domy čp. [REDACTED] a [REDACTED] se

souvisejícími pozemky v [REDACTED] KÚ [REDACTED]. Za tuto část podniku se pak úpadce zavázal zaplatit kupní cenu ve výši 125,000.000,- Kč, z toho 12,5 mil. Kč zaplatil před podpisem smlouvy, dále je mezi účastníky nesporné, že doplatek kupní ceny zaplacen nebyl a proto žalovaný č. 1 23.10.1995 od smlouvy o prodeji odstoupil.

Žalobkyně, pokud jde o její solventnost, navrhla a soud provedl důkaz vyjádření Investiční a Poštovní banky a.s. ze dne 7.12.1994, dle něhož IPB a.s. potvrdila, že pí. [REDACTED] měla k uvedenému dni uschovány hodnoty ve výši 50,000.944 USD, což bylo doloženo kupní smlouvou z 11.9.1991, 30.8.1994 a ze dne 3.1.1993. Z usnesení Okresního soudu v Českých Budějovicích č.j. D1569/98-13 pak bylo zjištěno, že Okresní soud v Českých Budějovicích ve věci dědictví po [REDACTED], r.č. [REDACTED], naposledy [REDACTED] bytem [REDACTED], zemřelé dne [REDACTED], určil obecnou majetku zůstavitelky ve výši 30,024.931,- Kč. Čistá hodnota dědictví byla stanovena v téže výši. V rámci usnesení pak byla schválena dohoda dědiců o vypořádání dědictví, v rámci kterého dcera zůstavitelky [REDACTED], jako dědička, ze zákona nabyla pohledávku proti sobě samé z titulu nezaplacené půjčky, dle se zůstavitelkou ústně uzavřené smlouvy o půjčce z ledna 1993 ve výši 30,000.000,- Kč.

V rámci řízení u Obvodního soudu pro Prahu 4, dne 4.3.2002 byl vyslechnut [REDACTED], narozen [REDACTED]. V protokolu o jeho výslechu pak bylo uvedeno, že pokud jde o podpis samotné smlouvy o půjčce a zástavní smlouvy, došlo ke schůzce na adrese pí. [REDACTED], kdy při jednání o podpisu smlouvy byla přítomna pí. [REDACTED], p. [REDACTED], p. [REDACTED] a dále zde byl přítomen i někdo z notářství, ochranka pí. [REDACTED] a další osoby, které již nezná. Veškeré dokumenty pak podepsali. Jak dále uvedl, následně došlo k určité kolizi mezi nimi, neboť ze strany zaměstnance pí. [REDACTED] bylo řečeno, že hotovost 30,000.000,- Kč není fyzicky k dispozici, neboť její výplata nebyla předem ohlášena v bance a proto nebyla vyplacena. Dohodli se na tom, že dokumenty zůstanou v sídle pí. [REDACTED], že podá návrh na vklad zástavního práva u příslušného katastrálního úřadu a poté dojde k předání hotovosti. Během týdne byl vklad zástavního práva proveden, hotovost však pí. [REDACTED] nepřevedla s tím, že celou záležitost ještě zvážila a nemá jistotu, zda půjčené peníze budou použité na příslušný účel a požadovala, aby 90 % obchodního podílu US GIFT byl převeden na jejího člověka, který se stane majoritním vlastníkem a bude mít dozor nad půjčenými financemi. To oni akceptovali a p. [REDACTED] se stal majoritním vlastníkem. Jak svědek dále dodal, za jeho přítomnosti nedošlo k předání peněz 30,000.000,- Kč. Peníze ve výši 30,000.000,- Kč byly určeny z části na opravy hotelu Kupa, který byl v havarijním stavu a z části na provozní prostředky tohoto hotelu a z části těchto peněz měl být doplacen zbytek kupní ceny. Základní opravy pak byly hrazeny vlastními zdroji. Dluhy pak spláceli z výnosů hotelu.

Na základě provedených důkazů bylo soudem zjištěno, že mezi účastníky není sporu o okolnostech prohlášení konkursu na úpadce společnost US GIFT s.r.o.. Není sporu o tom, že žalobkyně přihlásila svou pohledávku za úpadcem v uvedené výši a není sporu též o tom, že tato pohledávka byla popřena. Není též sporu, že mezi žalobcem a žalovaným č. 1 byla uzavřena smlouva o prodeji části podniku, od níž bylo odstoupeno dne 23.10.1995. Výše uvedené skutečnosti pak byly doloženy též listinnými důkazy výše zmiňovanými. Pokud jde o

existenci samotných půjček, byly písemně uzavřené smlouvy o půjčkách, z jejichž obsahu bylo soudem zjištěno, že žalobkyně se zavázala poskytnout společnosti US GIFT s.r.o. půjčky a to ve výši 30,000.000,- Kč a 8,000.000,- Kč. Ohledně zmiňovaných smluv byly pak uzavřeny k těmto i jejich dodatky a byly i uzavřeny smlouvy o zřízení zástavního práva k zajištění obou dvou půjček. Při hodnocení jednotlivých důkazů a to nejprve k poskytnutí půjčky na 30,000.000,- Kč se soud zabýval solventností žalobkyně v uvedené době. Tato v rámci důkazních návrhů navrhla důkaz jak vyjádřením Investiční a Poštovní banky a.s., tak ale i dědickým spisem, v rámci kterého měla předmětnou částku získat od své matky. Při hodnocení těchto důkazů a při zvážení i výše půjčky, je soud toho názoru, že by žalobkyně mělo být jednoznačně doloženo a tato by si měla být tedy i jednoznačně vědoma, jaké peněžní prostředky byly na půjčku v této značné výši použity. Nemělo by tudíž být pochyb, z jakých zdrojů tyto peněžní prostředky plynou a toto by mělo být i doloženo. Bylo pak na žalobkyni, aby jednoznačně byla schopna uvést, z jakých konkrétních zdrojů byly peněžní prostředky na půjčku poskytnuty, a lze předpokládat, že částka ve výši poskytnuté půjčky 30,000.000,- Kč, by bez problémů mohla být i dokladována. Takto jednoznačně stanovený zdroj finančních prostředků, pak by již nebylo zapotřebí dokladat všemi možnými způsoby hovořícími o solventnosti žalobkyně. Nelogické se pak soudu jeví i tvrzení ohledně prostředků od matky žalobkyně v případě solventnosti žalobkyně samé, kterou tato dokládá potvrzením Investiční a Poštovní banky. Pokud jde o svědky, tedy jednatele společnosti [REDAKCE] a [REDAKCE], tito uvedli, že peněžní prostředky oni sami fyzicky nepřevzali. Dodali, že částka jim při podpisu smlouvy vyplacena nebyla, ač z obsahu smlouvy toto vyplývá. Svědkyně [REDAKCE] pak dodala, že peněžní prostředky viděla v objektu, kde se smlouva podepisovala a že tyto peníze byly uloženy na obvyklém místě. Svědek [REDAKCE] na rozdíl od toho tvrdí, že peníze byly přivezeny v hotovosti ochrankou či jiným pracovníkem pí. [REDAKCE] ve dvou zavazadlech. Je pak nelogické, kdy svědkyně [REDAKCE], která sepisovala smlouvu o poskytnutí půjčky ve výši 30,000.000,- Kč a i zástavní smlouvu s tím související a byla přítomna při tomto jednání po celou dobu, neviděla a nebyla přítomna tedy faktickému předání peněz a jejich přepočítávání tak, jak uvedl svědek [REDAKCE]. Jednoznačně však v rozporu s uzavřenou smlouvou lze říci, že peníze předány při podpisu smlouvy nebyly, když svědkyně [REDAKCE] byla přítomna samotnému podpisu a v tu dobu peníze předávány také nebyly. Pokud by pak peníze byly fyzicky přítomny v objektu při uzavírání smlouvy, bylo by nelogické, aby současně nebyly předány i ve znění smlouvy samotným jednatelům [REDAKCE] a [REDAKCE] tak, aby smlouva byla naplněna. Pokud jde o faktické použití půjčky, svědek [REDAKCE] uvedl, že prostředky byly použity na provozní náklady a náklady spojené s rekonstrukcí objektu a rozhodoval o nich převážně p. [REDAKCE] a p. [REDAKCE]. V daném případě však nutno zmínit, že jednou z podmínek poskytnutí půjčky, jak bylo tvrzeno, bylo i to, že p. [REDAKCE] se stane majoritním společníkem a jednatelem společnosti, tedy jediným jednatelem a tedy osobou, která může rozhodovat o nakládání s finančními prostředky v takovém rozsahu a smyslem jeho jednání jak tvrzeno bylo i to, aby mohl dostatečně dohlédnout na jak použití prostředků, tak ale i jejich návratnost, což se neslučuje s tvrzením svědka [REDAKCE] v tom, že o těchto prostředcích fakticky pak rozhodovali stejně p. [REDAKCE] a p. [REDAKCE]. V daném případě pak je nutné rozlišit i prostředky, které měli být předmětem zmiňované půjčky dle uzavřené písemné smlouvy a případně jinými zdroji, které fakticky byly spotřebovány a použity jak pro rekonstrukci, tak pro provoz objektu. Sám svědek [REDAKCE] pak dodává, že žalobkyně poskytla úpadci předmětnou půjčku

později v rámci hrazení provozních a investičních potřeb úpadce, který neměl dostatek finančních zdrojů. Je pak otázkou a dle názoru soudu tomu tak není, že by se jednalo skutečně v tomto případě o prostředky dle uzavřené smlouvy, ale pokud byly nějaké takové prostředky poskytnuty, byly to jiné prostředky, které s uzavřenou půjčkou nemají nic společného.

Ve vztahu k půjčce č. 2, tedy půjčce dle uzavřené smlouvy z 26.10.1995 a na ní navazující zástavní smlouvu, nutno zmínit, že skutečně obě dvě smlouvy byly uzavřeny poté, kdy jak svědek [REDAKCE], tedy v dané době společník a jednatel úpadce a sama žalobkyně měli povědomí o tom, že žalovaný č. 1 odstoupil od smlouvy o prodeji podniku s úpadcem a žádá jeho vrácení. Bylo by pak nelogické a přinejmenším v rozporu i s pečlivostí řádného podnikatele a hospodáře, aby bylo dále půjčováno v uvedené výši v případě a za situace, kdy podnik, do něhož má být dále investováno, tedy jeho vlastnictví je takto nejisté, lépe řečeno po právní stránce v době odstoupení od smlouvy je patrné přinejmenším to, že samotný prodej podniku bude předmětem dohad a sporů. V dané době pokud jde o p. [REDAKCE] tento jednal ve shodě s žalobkyní a v rámci soudního řízení pak nebylo prokázáno, komu tato předala údajnou půjčku a kdo ji fakticky zaúčtoval.

Jiné důkazy pak k prokázání poskytnutí půjček jak ve výši 30,000.000,- Kč, tak 8,000.000,- Kč jak patrné i z vyjádření samotné žalobkyně pak ze dne 22.6.2009 soudu nenabídla. Po po drobném zhodnocení provedených důkazů samostatně, ale i ve vzájemné souvislosti a při zvážení rozporů mezi provedenými důkazy dospěl soud k závěru že žalobkyní nebylo prokázáno, že by půjčky ve výši 30,000.000,- Kč a 8,000.000,- Kč byly úpadci poskytnuty. Současně s výše uvedeným se soud zabýval i uplatněným nárokem žalobkyně na oddělené uspokojení. Nárok na oddělené uspokojení pak je odvozován od uzavřených zástavních smluv a to jednak zástavní smlouvy uzavřené dne 19.4.1994 mezi zástavním věřitelem pí. [REDAKCE] a zástavcem společností US GIFT s.r.o., z jejíhož obsahu vyplývá, že tato byla uzavřena k zajištění pohledávky ve výši 30,000.000,- Kč s příslušenstvím na nemovitostech ve vlastnictví Fondu národního majetku ČR se sídlem [REDAKCE], a to objektu bydlení čp. [REDAKCE] na pozemku parc. č. [REDAKCE] -zastavěná plocha, objektu bydlení čp. [REDAKCE] na pozemku č. parc. [REDAKCE], zastavěná plocha a na pozemcích č. parc. [REDAKCE] zastavěná plocha č. parc. [REDAKCE] ostatní plocha ostatní komunikace, vše zapsáno v katastru nemovitostí vedeném [REDAKCE] a katastrální území [REDAKCE]. Dále pak soud provedl důkaz zástavní smlouvou ze dne 26.10.1995, která byla uzavřena mezi týmiž subjekty k zajištění pohledávky ve výši 8,000.000,- Kč s příslušenstvím k týmž nemovitostem ve vlastnictví Fondu národního majetku ČR.

Podle ustanovení § 151 a) odst. 1. občanského zákona, zástavní právo slouží k zajištění pohledávky a jejího příslušenství tím, že v případě jejich řádného a včasného nesplnění je zástavní věřitel oprávněn domáhat se uspokojení z věci zastavené, zástavní právo se vztahuje na zástavu její příslušenství a přírůstky avšak z plodů jen na ty, které nejsou odděleny. Dle ustanovení § 151 b) odst. 1 občanského zákoníku zástavní právo vzniká na základě písemné smlouvy, schválené dědické dohody nebo ze zákona. Podle ustanovení § 151 b) odst. 4. věty 1. občanského zákoníku ve smlouvě o zřízení zástavního práva, se musí určit předmět zástavního práva a pohledávka, kterou zabezpečuje. Dle odst. 2. téhož ustanovení pak zástavní právo vzniká, jde-li o nemovitost vkladem do katastru nemovitostí. Dle ustanovení § 151 d) odst. 1. občanského zákona dále někdo do zástavy cizí věc bez souhlasu vlastníka nebo osoby,

kteřá má k věci jiné věcné právo neslučitelné se zástavním právem, vznikne zástavní právo jen je-li věc odevzdána zástavnímu věřiteli a ten ji přijme v dobré víře, že zástavce je oprávněn věc zastavit. V případě pochybností platí, že zástavní věřitel jednal v dobré víře. I když tedy je uzavřena platná smlouva o zřízení zástavního práva k nemovitosti, která je vložena do katastru nemovitostí, nemusí zástavní právo vždy vzniknout. Zástavní právo je právem akcesorickým vyplývá z toho, že platně vznikne na základě platné zástavní smlouvy, jen jestliže platně vznikla také pohledávka, k jejímuž zastavení má sloužit. Jestliže pohledávka, pro kterou bylo zástavní právo zřízeno, ve skutečnosti platně nevznikla, není tu ani zástavní právo i kdyby samotná zástavní smlouva byla bezvadná a kdyby podle ní došlo k vkladu zástavního práva do katastru nemovitostí. Samotnou smlouvu o půjčce je pak třeba posuzovat jakožto smlouvu reálnou, tedy že ke smlouvě o půjčce nedochází je na základě dohody stran, ale až skutečným odevzdáním předmětu půjčky dlužníkovi. V daném případě tedy nedošlo ke skutečnému odevzdání předmětu půjčky dlužníkovi a zástavní právo na základě smlouvy o půjčce ze dne 19.4.1994 nevzniklo. Obdobně by bylo možné hodnotit i zástavní smlouvu k půjčce na 8,000.000,- Kč. Pokud jde o tuto zástavní smlouvu vázící se k půjčce na 8,000.000,- Kč, zástavní smlouvu je oprávněn uzavřít jako zástavce jen ten, kdo je vlastníkem zástavy. Dává-li zástavce podle zástavní smlouvy do zástavy cizí věc, může tak učinit jen se souhlasem vlastníka, popřípadě osoby, která má k věci jiné věcné právo neslučitelné se zástavním právem. Dá-li zástavce podle zástavní smlouvy do zástavy cizí věc bez souhlasu vlastníka nebo osoby, která má k věci jiné věcné právo neslučitelné se zástavním právem, je zástavní smlouva neplatná, neboť svým obsahem odporuje zákonu (§39 občanského zákona). I za situace, že je dávana do zástavy věc ve vlastnictví osoby, která má k věci jiné věcné právo neslučitelné se zástavním právem, neznamená to bez dalšího, že zástavní právo k nemovitostem nevzniklo. Přesto že je v daném případě zástavní smlouva neplatným právním úkonem z ustanovení § 151 d) odst. 1 občanského zákoníku vyplývá, že zástavní právo podle ní vznikne, byla-li zástava odevzdána zástavnímu věřiteli, který jednal v dobré víře. Samotná smlouva o prodeji podniku byla uzavřena dne 1.3.1994 mezi účastníky Fondem národního majetku ČR jako prodávajícím a společností US GIFT s.r.o. jako kupujícím se sjednanou možností odstoupení od této smlouvy z důvodu prodlení kupujícího se zaplacením kupní ceny. O tom, že podmínka zakládající oprávnění od smlouvy odstoupit nastala, není mezi účastníky sporu. Z notářského zápisu o průběhu jednání mezi prodávajícím a kupujícím ze dne 23.10.1995 pak vyplývá, že prodávající neakceptoval návrhy kupujícího na změnu ujednání o zaplacení kupní ceny, a že z důvodu jejího neuhrazení k uvedenému dni od smlouvy odstoupil. Kupujícímu tak byla prostřednictvím jeho statutárního zástupce tato skutečnost známa. Dle ustanovení § 344 a následujících obchodního zákoníku, okamžikem odstoupení došlo k zániku předmětné smlouvy ex nunc a současně k zániku všech práv a povinností stran smlouvy, tedy i práva kupujícího s nemovitostí, které se smlouva týkala nakládat. Lze pak dovodit, že žalobkyně a statutární zástupce úpadce v době uzavření smlouvy o půjčce a smlouvy zástavní dne 26.10.1995 měli povědomí, že úpadce není oprávněn v učiněném smyslu s nemovitostí disponovat. K platnému vzniku zástavního právo proto dojít nemohlo.

Ze všech výše uvedených důvodů tedy zamítl soud žalobu jak v části určení pravosti a výše pohledávky, tak ale i v části nároku na oddělené uspokojení uplatněného ve smyslu zástavních smluv a to s odkazem na výše uvedené skutkové zjištění a právní hodnocení věci.

Dle § 142 odst. 1. občanského soudního řádu účastníku, který je ve sporu úspěšný náleží právo na náhradu nákladů řízení. Tyto náklady pak byly přiznány úspěšnému žalovanému č. 1 a představují náklady právního zastoupení dle vyhlášky 484/2000 sbírky a to za řízení před soudem 1. stupně ve výši 6.200,- Kč + náhrada 7 režijních paušálů po 75,- Kč a dále pak náklady cestovního za cestu 6.12.2004 z [REDAKCE] do Českých Budějovic a zpět, při ujetých 320 km vozem Škoda Octavia a průměrné spotřebě 9,42 litrů na 100 km při základní náhradě 3,5 za 1 km a ceny pohonných hmot 24,30 Kč za 1 litr, představují tyto náklady 1.853,30 Kč. Dále pak cestovné 14.3.2005 týměž automobilem představují náklady při základní náhradě 3,80 Kč a ceně pohonných hmot 27,40 Kč za 1 litr 2.042,80 Kč, kdy stejně tak je vyčíslena náhrada cestovních výdajů k soudu dne 19.9.2005 a 14.11.2005 + náhrada za promeškaný čas 40 x 50,- Kč představují tyto náklady s 19 % DPH částku 19.881,- Kč. Dále pak byly žalovanému přiznané náklady řízení za řízení před odvolacím soudem a to opět dle vyhlášky 484/2000 sbírky ve výši 6.200,- Kč + náhrada 2 režijních paušálů po 75,- Kč a dále pak 2 x 300,- Kč, to zvýšeno opět o 19 % DPH představuje částku celkem 8.270,50 Kč a dále pak náhrada za opět řízení před soudem 1. stupně dle vyhlášky 484/2000 sbírky ve výši 10.000,- Kč + náhrada 2 režijních paušálů po 300,- Kč to zvýšeno o 19 % DPH představuje částku celkem 12.614,- Kč. Celkem tedy byla přiznána žalovanému č. 1 náhrada nákladů řízení ve výši 40.765,- Kč. Žalovaný č. 2 pak náhradu nákladů řízení nepožadoval, a proto mu přiznány nebyly.

Ve smyslu úspěšnosti pak bylo rozhodnuto i o právu státu – k přiznání nákladů řízení představující náklady na provedení důkazů.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu ČR v Praze, a to prostřednictvím soudu podepsaného.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 12.1.2010

Mgr. Evžen Sedlecký, v.r.
soudce

za správnost vyhotovení: Tomáš Řánek